

Sáskák és sötétség

Lectio: 2 Móz 10

Textus: 2 Móz 10,4-5.22-23

Kedves Testvéreim! A mai ószövetségi Ige elején azt olvassuk, hogy az Úr megkeményítette a Fáraó szívét. Az ősi szövegben nem csak ennyi van. Többféleképpen lehet ezt a szót visszaadni: *megkeményítette*. Jelenti ez a megkeményítés azt is, hogy *megnehezítette* az Úr Isten a Fáraónak a szívét. Amikor az embernek a szíve megnehezedik, mint a Fáraóé is, akkor a Fáraó nem akarja elengedni azt, ami már a birtokában van.

Ugye ismerős ez az élethelyzet? Az embernek e szíve megnehezül és nem akarja elengedni az örömet, amit ő annak gondol. Nem akarja elengedni a vigasságot, a szórakozást, vagy akár a munkát. Így nem Isten szerint él. Ő maga akarja elrendezni a maga életét. Megnehezül az embernek az ajka is sokszor. Nem szól akkor, amikor bizonyóságot kellene, hogy tegyen az Úr Jézus Krisztusról és az Ő hatalmáról. Megnehezül sokszor az embernek a füle és nem úgy hallja az Igét, mintha az éppen neki szólna, hanem inkább másra gondol és el van telve önmagával, hogy ő nem olyan bűnös, nem olyan vétkes. Aztán majd eljut az ember oda, hogy megnehezedik a szíve is és úgy gondolja, hogy Isten valamitől meg akarja fosztani. S nem akarja elengedni, mint ahogy a Fáraó sem akarta elengedni a népet. Ám, hadd kérdezzem meg, Testvérem most tőled: Lehet-e Istennel szemben ellenkezni? Lehet, de nem jó!

A megkeményítés még azt is jelenti, hogy *megátalkodik, makacssá válik és megrögzötté* a Fáraó. Ő szentül meg van győződve, hogy ő az úr.

Vajon miért keményítette meg az Úr a Fáraó szívét?

Az Igében azt halljuk, hogy Isten megkeményítette, megnehezítette a Fáraó szívét. Makacssá, megátalkodottá tette, hogy **elbeszéljed a fiadnak és a te fiad fiának, amit Egyiptomban cselekedtem és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.**

Tehát, Isten amikor valakit megkeményít, azt nem öncélúan teszi. Azt azért teszi, azért nehezíti meg az embernek a szívét és azért teszi sokszor makacssá, hogy egyszer s mindenkorra meglássa, belássa, elfogadja, hogy egyedül Isten az

Úr. Bármennyire makacs is az ember, bármennyire is nehéz nekem elengednem ezt, vagy azt, bármennyire is megkeményedett szívvel jár az ember földi élete útján, előbb-utóbb rádöbben, hogy Isten az Úr és vele szemben nem lehet ellenkezni, mert annak következménye lesz.

S azért is keményedik meg a fáraó szíve, hogy nem csak a Fáraó, hanem a nép is meglássa, hogy milyen hatalmas az Isten. Ezt a nép el kell, hogy beszélje. **Mondd el a te fiadnak s fiad fiának**, - hallottuk az Igéből.

Szülők és nagyszülők! El tudjuk-e mi mondani gyermekeinknek, unokáinknak az Isten tetteit. Elmondjuk-e, hogy miképpen keményített meg bennünket is, hogy nekünk is megmutassa a maga hatalmát. Sokszor volt nehéz a mi szívünk is és nem tudtunk lemondani sok mindenről. Emlékezzél csak, mennyi mindenhez ragaszkodtál, amíg nem adtad át magad teljesen az Úr számára! Fontosabb volt sok minden, mint az Ige, vagy az imádság, vagy az Úrnak való szolgálat a családban és a gyülekezetben. Azt hittük, hogy az Isten meg akar fosztani bennünket. Azt hittük, hogy Isten nem akarja, hogy mi örvendezzünk. Sőt, Isten azt akarja, hogy örvendezzünk, éppen a Neki való szolgálatban és az egymásért való szolgálatban. Erre teremtettünk, nem az önző életre, amikor az ember meg akarja ragadni és meg akarja tartani magának az örömet, a boldogságot.

A fáraónak ezt be kell, hogy lássa. Isten elkezd cselekedni. Amikor Isten elkezd cselekedni, amikor az Ő keze ránehezedik valakire, vagy valakikre, akkor az ember csak sóhajtozni és gyötrődni tud. A Fáraó megtapasztalja Isten hatalmát. Nem engedi el a népet és Isten büntetés képen sáskát bocsát Egyiptomra.

Lehet okoskodni, hogy a sáskajárás természetes és nem újdonság Afrikában. A keleti szél sokszor vitt sáska rajokat az országba, de miért éppen akkor, amikor Mózes előrevetíti ezt, mint Isten büntetését? Azért, mert Isten keze van e dologban. Isten parancsolja a szélnek, hogy éppen akkor vigye a sáskarajokat Egyiptomba, amikor Mózes szól a Fáraónak.

Egyébként a sáska nagy károkat tud tenni. Az Igéből azt olvastuk, hogy elborították a földet. Lerágnak mindent: a fát és a gyümölcsét, a növényzetet. Már a sáska lárvája nagyon kártékony. Sokat eszik. A felnőtt sáska is, nem csak a

lárvája. Csoportokban élnek és egy-egy csoportban több millió egyed van. Amikor a szél ezeket a sáskákat egy-egy vidékre elsodorja, a sáskarajok mindent felfalnak és mindent megesznek.

Ám az Újszövetségben arról is olvasunk, hogy Keresztelő János sáskát evett és erdei mézet. A sáskát megszártották, megőrülték és ez csemege volt.

Mégis a sáskáról az Isten ítélete jut az ember eszébe. Joel próféta könyvében is azt olvassuk, hogy Isten ítélete volt a nép felett, sőt a Joel 2,2-ben ezt olvassuk: **„Sötétségnek és homálynak napja, felhőnek és borulatnak napja, mint a hegyekre ráterülő alkonyat.”** Ilyen, amikor a sáskák ellepnek, elborítanak mindent.

A sáska nem csak megemészti mindent, hanem azt olvassuk az Igében. Hogy **betöltik a te házadat és a szolgálid házát.**

A bűn sáskái is így rágják le mindazt, ami élő bennünk és rajtunk: a sok szépet és jót. Megemészti a békességünket, a türelmünket és szeretetünket. Mindent megrágnak, megemésztenek, hogy a mi életünkben ne maradjon semmi, csak csonk. A bűn sáskái elborítanak mindent és sötétté teszik az embernek az életét. Ezért nem látszik sok embernek az arcán az öröm, a nyugalom és a békesség. Ezért nem tud ragyogni sok embernek a szeme, mert a bűn sáskája már mindent megrágott. Ott belül. A szívében. És nincs már öröm, nincs már béke. Milyen sok ráncos, redős arcú ember él ezen a földön. Közben méltatlankodik és háborog, hogy milyen nehéz az élet. Azért, mert a bűn sáskája lerág mindent. Lerágja életünk gyümölcsét, mint ahogy ott Izráelben lerágta a szőlőt és a többi gyümölcsöket. A lélek gyümölcsét is megemészti: a szeretetet, az örömet, a békességet, béketúrést, szívességet, jóságot, hűséget, szelidséget, mértékletességet. Az ember így önzővé válik. Már nem törődik a másikkal.

Azt halljuk itt, hogy **a sáskák betöltik a te házadat.** Így kezdődik. A bűn sáskája elkezd a családfőt rágni, marni és enni. Aztán a többieket is kezdi emészteni, a feleséget is és a gyermekeket. S mi marad? Békétlenség és háborúság és a „miért” kérdések, zúgolódás.

Azt hallottuk, hogy a sáska csoportokban él. Együtt erősek. Nincs vezetőjük, nincs krályuk, mint a méheknek, akiknek van anyakirálynőjük. A sáskáknak nincs,

de mindig csoportokban rajzanak ki. Ezt ők ösztönösen cselekszik. Nagy baj az, ha mi ösztönös keresztyének vagyunk, ha ösztönösen cselekszünk. Baj az, ha csak úgy odaverődik, odacsapódik egy-egy közösséghez és nem a tiszta Igére akar figyelni., és nem a Királyra, mert van nekünk királyunk: Jézus Krisztus. Sokan csak ösztönösen járnak templomba, mert így szokás. Imádkozz, hogy Isten támasszon vágyat szívedben az Ige iránt. Imádkozz azért, hogy komolyan vedd a keresztyén életet. Lássuk meg Isten hatalmát, de jóságát és kegyelmét is. A sáska mindent megemészt, mindent elpusztít. Nyomában halál van. Jézus, a mi Királyunk, maga hal meg, hogy nekünk életet szerezzen. S Ő, a királyok Királya kormányoz s a nekünk szerzett váltságban megtart,. (H.K.) Ő ment meg bennünket, hogy a bűn sáskája ne rágja le életünk gyümölcsét. Ne legyünk olyanok, mint egy kopár fa, amelyen már levél sincs, gyümölcs sincs, csak száraz ágak. Figyeljünk Királyunkra s Ő általa vezérelve szolgáljunk a családban, a gyülekezetben és népünk körében. Erőt tőle kapunk. Arra is, hogy ne csak magunkkal, hanem egymással is és házuk népével is törődjünk. Egymást támogatnunk kell. Szükségünk van egymásra. Kell az egység és az összetartás, de nem a pusztításra (l. sáskák). Ezt Jézus tudja elvégezni a mi életünkben.

Különben jön a sötétség is. Azt halljuk, hogy Egyiptomban a Fáraó engedetlensége miatt sötétség lett. Milyen sok embernek a szívében lesz sötétség az engedetlenség miatt.

Tapintható sötétség lett. Olyan, hogy szinte tapintani lehetett. Miért lett ez? Egyes bibliamagyarázók azt mondják, hogy napfogyatkozás volt. Ám az nem tart három napig. Esetleg órákig. Inkább a *chamszin* nevű pusztai szélről van szó, amely rengeteg homokszemet hord magával. A homokszemek olyan sűrű felhőréteggé alakultak, hogy nem látszott a nap. A nap egészen elsötétedett és a meleget földre nyomta. Ez az egyiptomi sötétség több napig eltart és fullasztó meleggel jár együtt. A növényzet is leperzselődik.

Búneink homokszemei sűrű, sötét felhőket formálnak életünk egén, hogy ne lássuk Isten áldott napját. Az Ő szeretetének, jóságának és kegyelmének napját. S abban a melegben, a bűn hőségében, - mely sokkal forróbb, mint a sivatagi homok, vagy ez a meleg, amelyben most vagyunk -, elalél az ember szíve és lelke. S amikor már az ember nem látja Isten jóságát és gondoskodását, akkor

már háborog és méltatlankodik a fullasztó bűn-hőségben. Levegőt is alig kap már a lélek. Nincs békessége, nyugtalan. Ebben a sötétségben meg sem tud mozdulni. Nem tudja átölelni a másik embert, nem tud, és nem akar segíteni a felebarátnak, önzővé válik. Nagy tud lenni a bűn sötétsége az emberben és az ember körül! A sötétségben nincs élet. Esetleg satnya élet, mint a pincében levő növényeknek. Ilyen az ember élete a bűn sötétségében. Elszárad minden az emberben s mindaz, mi élő volt satnyává, élettelené válik. Milyen jó, hogy nem csak Királyunk van nekünk, hanem olyan Jézusunk van, aki nem csak kormányoz bennünket, hanem aki bátorít és azt mondja: **Én vagyok a világ világossága.** (Jn 8,12). Mindenütt sötétség volt Egyiptomban, de ahol Isten népe volt, ott világosság volt. Ugyanez van a te életedben is. Jézus nélkül sötétség van az emberek életében. Ha Jézussal jársz és Reá figyelsz, megtapasztalod, hogy egyre nagyobb lesz a Tőle áradó világosság benned és körülötted, a tied szívében és valósággá válik Jézus szava: Ti vagytok a világ világossága. Igen, mert a tőle áradó világosság tükröződik rajtunk és ezt adhatjuk tovább a mieinknek és minden embertársunknak.

A Jézus világossága beragyogja a mi bűntől terhelt szívünket és meglátjuk, hogy mitől kell még megszabadulnunk. Nap, mint nap álljunk a Jézus Krisztus világosságába s így leszünk mi is világosság-hordozók.

Nagy kérdésem: Vajon azok vagyunk? Vigyázzunk, mert az Ige figyelmeztet. A bűn sáskája mindent megemészthet, ott van az ember közelségében és a tapintható sötétség is. Ez az ember állapota Jézus Krisztus nélkül. De a mi Királyunk, Jézusunk és a mi világosságunk, Aki beragyogja az életünket, képessé tud bennünket tenni arra, hogy - sokat imádkozva önmagunkért, egymásért, házunk népéért, gyülekezetünk, egyházunk népéért -, megáldjon bennünket, hogy gyümölcstermő és világító emberek legyünk.

Ámen.

Biharszentjános, 2015.07. 26.

Csomay Árpád.